

Melancolii hibernale

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-e dor de iarnă, cum era odată
De nu vedeai pădurea din nămeți,
Când apa pe Cibin era-nghețată
Și lângă foc stăteau doi ursuleți.

Se bucurau de fiecare clipă
Din anotimpul alb, ce fantezii
Trăiau intens și nu făceau risipă
Din visele cuprinse-n poezii.

Azi plouă peste burg și este ceață,
Mai cade rar un fulg de nea răzleț,
Cibinu-i tulbure, dacă nu-i gheață
Nu-l poate trece niciun ursuleț.

- Poveștile erau de turtă dulce
Și-n casă mirosea a caramel,
Sub brad venea un înger să se culce,
Dar azi nimic nu pare-a fi la fel.

Lipsesc nămeții, săniile-ncearcă
S-alunece pe stratul de asfalt,
Și plouă-ncet cu nostalgie parcă
Ne-am fi pierdut demult pe celălalt

Tărâm, acolo unde veșnicia
Sub ramuri verzi o așteptam în zori...
La noapte-o să rescriem poezia,
Ca doi copii ce caută comori.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif